

بررسی تأثیرات حوادث یازده سپتامبر سال ۲۰۰۱ میلادی بر شاخص کل مالی و صنعتی سازمان بورس اوراق بهادار تهران

استاد راهنمای: دکتر محمدعلی غضنفری مجرد

استاد مشاور: دکتر حسین پناهیان

دانشجوی: محمدرضا احسانی (قطع کارشناسی ارشد مدیریت دولتی)

مقدمه

داشتن یک بورس کارآمد و فعال، موجب تسهیل در تجهیز سرمایه‌های کوچک و بزرگ در جهت رشد و توسعه اقتصادی کشور است. این امر تحقق نخواهد یافت مگر اینکه دانشمندان، اساتید و دانشجویان رشته‌های مالی، با استمداد از آموخته‌های علمی و عملی خود و ابزار تحقیق و پژوهش، نارساییها را شناسایی و به مسئولین و گردانندگان بورس گوشزد کنند. البته اعتقاد مسئولین به امر تحقیق، شرط لازم در جهت موفقیت این فرایند است.

نیل به رشد اقتصادی و بالا بردن میل به سرمایه‌گذاری در امور تولیدی و تأمین رشد اقتصادی مطلوب و قابل قبول، امری بلند مدت بوده و مستلزم اتخاذ سیاست‌های اساسی و همه جانبه است. در این رابطه ایجاد محیطی مناسب برای سرمایه‌گذاری‌هایی سالم و مولود و تقویت بازار سرمایه از مهم‌ترین اقداماتی است که می‌تواند در جهت نیل به رشد اقتصادی مشمر ثمر واقع گردد.

بورس اوراق بهادار می‌تواند نقش تعیین کننده‌ای در این راستا داشته باشد مشروط بر اینکه مثل هر واحد اقتصادی دیگر جزئیات مربوط به دو روی عرضه و تقاضا در فعالیت‌های خود را بشناسد، یعنی سازمان بورس اوراق بهادار برای موفقیت باید طرف عرضه سهام، یعنی شرکت‌ها و تقاضای سهام، یعنی سرمایه‌گذاران را به خوبی بشناسد و از انتظارات، اهداف و سیاست‌گذاری‌های این دو جناح آگاهی کامل داشته باشد.

در طرف عرضه، به منظور ایجاد عرضه مناسب و کنترل شده، سازمان بورس اوراق بهادار معمولاً شرایطی را به عنوان شرایط پذیرش شرکت‌ها مقرر می‌دارد و بدین نحو عرضه سهام را تحت کنترل و شناسایی قرار می‌دهد. با ایجاد این شرایط، سعی براین است که سهامی در بازار اوراق بهادار عرضه گردد که دارای شرایط مطلوبی باشد. در آن سوی سگمه، تقاضا برای خرید سهام وجود دارد. پیچیدگی‌های زیادی در این رابطه از نظر رفتار سرمایه‌گذاران و میزان تقاضا وجود دارد. تنها حکمی که می‌توان کرد آن است که سرمایه‌گذار همیشه به دنبال بازده بیشتر و ریسک کمتر می‌باشد. باید دید که بورس چگونه می‌تواند به این خواسته، جامه عمل بپوشاند. به عبارت دیگر چه سیاست‌هایی باید اتخاذ شود که سرمایه‌گذاران در میان جایگزین‌های مختلف به سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار و مخصوصاً سهام روی بیاورند. این مقولات از بدو تشکیل بورس اوراق بهادار در جهان، ذهن دانشمندان و متخصصین مالی را به خود معطوف داشته است. مطالعات و تحقیقات گسترده‌ای در این زمینه به عمل آمده و مدل‌های متعدد و بعضاً پیچیده‌ای برای ارزش‌یابی قیمت سهام پیش‌بینی و ارائه شده است.

تحقیق و مطالعه در خصوص بورس اوراق بهادار و سرمایه‌گذاری در سهام شرکت‌ها مخصوصاً در کشورهایی که دارای اقتصاد متعادلی نیستند و سرمایه‌ها در مسیرهای غیر مولد، مانند سفته بازی در اموری مانند طلا و ارز و مسکن و اتو میل مصرف می‌شوند نقش تعیین کننده‌ای در بهبود وضع اقتصادی خواهد داشت. ایران ما امروز متأسفانه به این بیماری واگیر از لحاظ سرمایه‌گذاری مبتلا شده است. هر روز می‌شنویم که قیمت اقلامی مانند مسکن، اتو میل و سگمه افزایش یافته است. این افزایش‌ها آن قدر سریع و ناگهانی است که خواه ناخواه اکثر سرمایه‌گذاران را به این سمت سوق می‌دهد و بیماری را عمیقتر و مهلهک‌تر می‌سازد. در واقع سرمایه‌گذاری در این زمینه‌ها در کشورهایی مانند ایران چنان نرخ بازده بالا و ریسک پایینی دارد که سرمایه‌گذار را بی نیاز از هرگونه تحلیل مالی، به سوی خود جذب می‌کند، لذا اولین گام مثبت و منطقی در جهت علاج این بیماری و تشویق مردم به سرمایه‌گذاری در سهام شرکت‌ها ایجاد تعادل بین بازدهی و ریسک این‌گونه سرمایه‌گذاری‌ها و سرمایه‌گذاری‌های غیر مولد است. بخشی از این امر مهم بستگی به برنامه‌ها و سیاست‌های کلان اقتصادی دارد که می‌توان با انتخاب سیاست‌های مالی و پولی مناسب و تشویق به امر تولید آن را محقق ساخت.

بخش دیگر، شناساندن و معرفی عوامل مؤثر در بازده و ریسک سرمایه‌گذاری به سرمایه‌گذاران است. این شناسایی را می‌توان به دو طریق دیگر ایجاد کرد. اول، ارائه

اطلاعات در مورد وضعیت مالی و عملیاتی شرکت‌ها و دوم، مشخصات مربوط به سهام شرکت‌های مختلف.

سرمایه‌گذار در صورت وجود اطلاعات در دو مورد فوق با ضریب اطمینان بالاتری اقدام به سرمایه‌گذاری خواهد کرد. از جمله عوامل مهم و مؤثر بر وضعیت مالی و عملیاتی شرکت‌ها تأثیر حوادث مختلف اقتصادی و سیاسی در ایران و دیگر کشورهای جهان است؛ چراکه تمامی کشورهای جهان به نوعی با یکدیگر در تبادل کالا و خدمات هستند و هرگونه تغییر و تحول در اوضاع و احوال اقتصادی و سیاسی در هر کشوری می‌تواند بر معادلات اقتصادی دیگر کشورها، مخصوصاً کشورهایی که رابطه نزدیک‌تری دارند تأثیر مستقیم بگذارد.

سهامدار از سهمی که مالک آن است می‌تواند انتظار چهار نوع بازده را داشته باشد:

۱. سود نقدی ۲. افزایش قیمت سهام ۳. سود سهمی ۴. رعایت حق تقدم خرید.
سود نقدی معمول‌ترین و عمومی‌ترین توزیع بازده از طرف شرکت‌ها به سهامداران است. شرکت‌ها در توزیع سود نقدی به طور یکسانی عمل نمی‌کنند و در این راه خط مشی‌های متفاوتی اتخاذ می‌نمایند. این سیاست‌ها می‌توانند از عدم پرداخت سود نقدی در چند دوره تا پرداخت کل عایدات به عنوان سود نقدی تغییر کند. دو سیاست عمدۀ و معمول در این مورد عبارتند از:

- توزیع حداقل سود نقدی و نگهداری منابع در شرکت برای رشد و توسعه.
- توزیع حداقل سود نقدی به منظور بالابردن قیمت سهام.

به هر حال هدف مدیران از اتخاذ این سیاست‌ها حداقل کردن قیمت سهام (ثروت سهامداران) است و این امر میسر نمی‌شود مگر با داشتن اطلاعات کامل و جامع در مورد وقایع سیاسی و اقتصادی داخلی و خارجی که می‌تواند تأثیر بسیاری زیادی بر روند اقتصاد داشته باشد.

کشور ما در حال حاضر هنوز مراحل سازندگی پس از جنگ را پشت سر می‌گذارند. با توجه به اهداف استراتژیک و بلند مدت مسئولین مملکتی، فعال‌تر کردن بورس یکی از ضروریات مهم این استراتژی است. بالاخص ایران، که به طور مکرر در معرض تحریم‌های مختلف قرار گرفته است، مقابله با این تحریم‌ها تنها از طریق تقویت بنیه سرمایه‌گذاری مولده امکان‌پذیر است و امر سرمایه‌گذاری در گروه داشتن یک بورس کارآ و فعال است و داشتن چنین بورس، امکان‌پذیر نخواهد بود مگر اینکه متخصصین و کارشناسان مالی از تمام توان علمی و تحقیقی خود در جهت ایجاد توسعه آن بهره‌گیرند.

این تحقیق نیز کوششی اگر چه کوچک در این راستا است. امید است که با تشویق و ایجاد انگیزه در متخصصین، کارشناسان، اساتید و دانشجویان رشته های مالی و مدیریت، بورس اوراق بهادار به یک بورس کارآ و فعال تبدیل شود. این آرزو محقق نخواهد شد مگر اینکه کلیه افراد و گروه های ذینفع، تمام توان و توشة خود را مصروف آن سازند و در رأس این گروه ها می توان دولت و سیاست گذاری های اقتصادی دولت، دانشگاه ها و محققین و دانش پژوهان رشته های ملی را نام برد.

بررسی تحقیقات انجام شده در مورد حوادث ۱۱ سپتامبر و بورس های جهان

ارزش یابی نتایج حوادث ۱۱ سپتامبر از ابعاد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی بر ارکان زندگی جامعه بشری به آسانی و سادگی میسر نیست، لیکن آثار اولیه آن را می توان تا حدی بر بازارهای جهانی سهام که در واقع نبض اقتصادی کشورهای خود هستند مشاهده کرد.

فدراسیون جهانی بورس ها در نشریه تحلیلی خود FOCUS پیامدهای این رویداد پیچیده بر بازارهای سهام عضو را به طور ماهانه مورد بررسی قرار داده است که خلاصه آنکه مربوط به آخرین ماه ۲۰۰۱ می باشد از نظر تران می گذرد:

مروری بر رویدادها نشان می دهد که در روزهای اول بعد از وقوع حادثه، بورس های مهم جهانی به خصوص در ایالات متحده، ژاپن و حتی اروپا برای چند روز پیاپی تعطیل شد و شاخص ها به شدت افت کرد و در مجموع طی چند ماهه اخیر، بازارهای سهام متحمل خسارات سنگینی شدند. با گذشت زمان و نزدیک شدن به ماه های پایانی سال، وضع، اندکی در کشورهای اروپایی و آسیایی (به جز ژاپن) بهتر شد، اما در ایالات متحده سیر نزولی هم چنان ادامه داشت، رشد تولید ناخالص داخلی (GDP) نه تنها کنتر شد، بلکه رشد منفی پیدا کرد و اقتصاد کشور وارد مرحله جدیدی از رکود گردید.

بیکاری تشدید و نرخ آن به ۷ / ۵ درصد رسید و مجموعه این عوامل باعث شد تا بانک مرکزی فدرال برای یازدهمین بار متوالی در یک سال، نرخ بهره را به پایین ترین سطح (۱ / ۱) درصد که در سال های گذشته بی سابقه بوده برساند.

در عوض، شاخص ها که در ماه های پس از ۱۱ سپتامبر سیر نزولی شدیدی داشتند، شاهد بهبود اندکی بوده اند. شاخص Dow jones ۷ / ۱ درصد، Amen ۹ / ۳ درصد، Nasdaq ۱ درصد و NYSE (بورس نیویورک) ۸ / ۱ درصد افزایش پیدا کردند. اما در این

ماه ارزش معاملات تا ۴۸۱ درصد سقوط کرد و تقریباً به نصف رسید. در مجموع، بورس نازدак (Nasdaq) شاهد خسارات سنگینی بود.

در آمریکای لاتین، برخلاف انتظار، رویدادهای داخلی آرژانتین، تأثیر چندانی روی فعالیت‌های بورس نگذاشت و شاخص بورس و بوئنوس آیرس سیر صعودی داشت. در منطقه یورو - اروپا علاطم متفاوتی از رشد و رکود دیده می‌شد. تولید ناخالص داخلی منطقه، یک درصد افزایش یافت. تورم تا حدی فروکش کرد و مجموعاً بازارها، سیر صعودی ملایمی داشتند.

در آسیا، وضعیت هم‌چنان تحت تأثیر رکود جهانی اقتصاد قرار داشت. ژاپن با بیشترین افت رویرو شد و رشد اقتصادی کشور بعد از یک کاهش ۸ / ۴ درصدی در چهار ماهه دوم باز هم ۲ / ۲ درصد سقوط کرد. در این مدت، ورشکستگی شرکت‌ها اوچ گرفت و ده درصد بالا رفت و در نهایت به دلیل عدم حمایت بانک‌داران ژاپنی از وام گیرندگان خود، بیش از ۱۸۵۰ شرکت اعلام ورشکستگی کردند.

ین (Yen) ژاپن در انتظار کاهش بیشتری در برابر دلار آمریکا بود. شاخص بورس توکیو ۹ / ۱ درصد پایین آمد. سایر کشورهای آسیایی هم وضع مشابهی داشتند. در مجموع، بورس‌های جهانی به خصوص ایالات متحده هر چه از رویدادهای ۱۱ سپتامبر

بیشتر فاصله می‌گیرند از بهبود بیشتری برخوردار می‌شوند.^۱

حال می‌خواهیم ببینیم که این حوادث بر بورس اوراق بهادار تهران تأثیر داشته یا خیر و اگر تأثیر داشته تأثیر آن تا چه حد بوده است.

در این مقاله، مسئله مورد نظر، تأثیر پذیری بورس اوراق بهادار تهران از واقعه ۱۱ سپتامبر نیویورک مد نظر بوده است چراکه از مهم‌ترین اثراتی که تغییر و تحولات در اوضاع و احوال اقتصادی و سیاسی هر کشوری می‌تواند بر معاملات اقتصادی دیگر کشورها بگذارد، تأثیر بر روی قیمت سهام و حجم معادلات در بورس‌های معروف جهانی است. البته در این زمینه تحقیقات متعددی در بورس‌های مختلف جهان در رابطه با واقع مهم سیاسی، اجتماعی صورت گرفته که اغلب تأثیر این وقایع را بر قیمت و حجم معادلات بورس‌های مختلف مورد تأیید قرار داده‌اند. البته در این مورد خاص، چون این واقعه در حد یک فاجعه انسانی مطرح بوده و زمان چندانی از آن نمی‌گذرد، این تحقیق طبق بررسی‌های انجام شده اولین و تنها تحقیق در این خصوص است که موضوع

۱. بیک بین الملل، سال اول، شماره ۱، اسفند ۸۰، ص ۳.

را از دیدگاه علمی مورد بررسی قرار می دهد.

هدف اصلی در این تحقیق آن است که در پاییم آیا تنها متغیرهای مالی و حساب داری، یعنی سود هر سهم، سهام جایزه و به طور کلی متغیرهای مالی، بر قیمت سهام مؤثر است یا عواملی غیرمالی نیز که قابل فرموله شدن نیستند می توانند تأثیرات مهمی حتی کوتاه مدت در قیمت سهام در بورس داشته باشند. ضمناً استفاده کنندگان از بورس بتوانند با توجه به وقایع سیاسی، اجتماعی در نقاط مختلف جهان تصمیمات مناسب اتخاذ نمایند.

اهمیت این موضوع نیز به دلیل وجود سرمایه های سرگردان در کشور است که واسطه گری و سوداگری را کم خطرترین و پر منفعت ترین زمینه سرمایه گذاری یافته اند، لذا این تحقیق در جهت حل یکی از معضلات پیچیده و مشکلات جدی کشور؛ یعنی عدم رغبت مردم به سرمایه گذاری در شرکت های سهامی است.

به منظور بررسی در این زمینه، نمونه آماری میانگین روزها، هفته ها و ماه های قبل از شهریور ۸۰ و بعد از شهریور ۸۰ (فقط سال ۱۳۸۰) در نظر گرفته شده و شاخص های کل، مالی، صنعت و ۵۰ شرکت فعال تر نیز به طور جداگانه مورد بررسی قرار گرفته است.

قلمر و زمانی نیز سال ۱۳۸۰ شمسی در نظر گرفته شده است.

جهت این تحقیق سه فرضیه (یک فرضیه اصلی و دو فرضیه فرعی) مد نظر بوده است که عبارتند از:

۱. واقعه ۱۱ سپتامبر آمریکا بر قیمت سهام و همچنین حجم معادلات بورس اوراق بهادر تهران تأثیر منفی داشته است (اصلی)
 ۲. قیمت سهام اغلب شرکت های پذیرفته شده در بورس به طور میانگین کاهش یافته است.
 ۳. حجم معادلات در بورس اوراق بهادر پس از واقعه ۱۱ سپتامبر کاهش یافته است.
- برای بررسی موضوع از آمار استنباطی استفاده گردیده است. از روش آزمون آماری استودنت برای آزمون پارامتری مقایسه دو میانگین، F فیشر برای آزمون برابری واریانس ها و از روش آزمون من ویتنی برای آزمون ناپارامتری مقایسه دو میانه استفاده شده است.

گفتشی است که شاخص اصلی مورد استفاده در بورس تهران TEPIX نامیده می شود که علامت اختصاری TEHRAN PRICE INDEX است که از تقسیم ارزش جاری سهام منتشره شرکت های پذیرفته شده بر ارزش پایه سهام منتشره شرکت های پذیرفته

شده ضرب در عدد ۱۰۰ می باشد. این عدد ۱۰۰ عدد مبنا و تاریخ آن اول فروردین ماه ۱۳۶۹ است.

البته شاخص های فرعی دیگری نیز مورد استفاده قرار می گیرند که عبارتند از:

۱. شاخص صنایع: مانند شاخص اصلی محاسبه می شود، ولی از نظر شرکت های زیر مجموعه، محدود به شرکت های هر صنعت به خصوص است.

۲. شاخص شرکت: این شاخص به تفکیک برای هر شرکت پذیرفته شده، محاسبه و مبنای محاسباتی همانند روشی است که در محاسبه شاخص صنایع و کل به کار می رود.

۳. شاخص ۵۰ شرکت فعال تر (۵۰ شرکت با بیشترین ارزش بازار): بر اساس ارزش بازار سهام شرکت ها، هر سه ماه یکبار ۵۰ شرکت با بیشترین رقم ارزش جاری انتخاب می گردد.

۴. شاخص صنایع و شاخص مالی: در یک طبقه بندی کلی، شرکت های سرمایه گذاری و شرکت های مادر، که دارای شرکت های زیر مجموعه فراوانی هستند در یک گروه و بقیه شرکت های تولیدی در گروه دیگر قرار گرفته اند.^۱

حال می خواهیم بینیم که این حوادث بر بورس اوراق بهادار تهران تأثیر داشته یا خیر؟ طبق بررسی های آماری انجام شده تابیغ زیر حاصل گردیده است:

با توجه به آزمون آماری صورت پذیرفته، حادثه یازده سپتامبر باعث کاهش قیمت سهام شرکت ها به خصوص شرکت های فعال تر گشته است و حجم دادوستد سهام و حق تقدم خرید قبل از حادثه ۱۱ سپتامبر بیشتر از حجم داد و ستد سهام و حق تقدم خرید بعد از حادثه بوده است؛ یعنی این واقعه بر میزان معاملات و تعداد سهام و حق تقدم داد و ستد شده روزانه اثر منفی داشته است.

میانگین قیمت سهام در بخش مالی و پنجاه شرکت فعال تر بعد از حادثه ۱۱ سپتامبر کاملاً کاهش یافته و در بخش صنعت نیز حداقل می توان گفت که میانگین قیمت سهام صنعت بعد از حادثه افزایش نیافته است. میانگین قیمت سهام کل نیز بعد از حادثه با کاهش معنا داری رویرو بوده است. پس به طور کلی فرضیات مدنظر در این مقاله کاملاً تأیید می گردد.

یکی از کارهایی که دست اندرکاران بورس می توانند با آن به سرمایه گذاران کمک نمایند اطلاع رسانی دقیق و لازم جهت ارزیابی دقیق تر میزان ریسک توسط سرمایه

۱. سازمان بورس و اوراق بهادار تهران، اداره مطالعات و بررسی اقتصادی، آشنایی با شاخص قیمت سهام در بورس اوراق بهادار تهران TEPIX، ۱۳۷۵ (جزوه).

گذاران است تا بتوانند تصمیم‌گیری صحیح‌تری اعمال نمایند. ضمناً ایجاد یک بورس غیر محدود و در رابطه با سایر بورس‌های جهانی و خروج از سیستم درهای بسته می‌تواند کمک مؤثری در جهت رونق هر چه بیشتر بورس و ورود سرمایه داران خارجی و منابع ارزی به کشور خواهد گردید و این کمک بسیار بزرگی به اقتصاد و شکوفایی هر چه بیشتر آن خواهد بود.

گفتنی است که این مقاله در باب تحقیق در مورد تأثیرات حوادث ۱۱ سپتامبر نه تنها کافی نیست، بلکه آغازی است جهت گشایش تحقیقات و پژوهش‌های بیشتر، از جمله این مطالعات می‌توان مطالعه در خصوص بررسی تأثیر حوادث یازده سپتامبر سال ۲۰۰۱ بر شاخص BINDEX که جدیداً توسط بخش خصوصی ارائه گردیده است نام برد که این امر خواهد توانست میزان تأثیر پذیری این شاخص را نیز محک بزنند. باشد که سرمایه‌های راکد غیر فعال جامعه که چون خون‌های ایستاده در رگ‌های اقتصادی کشور هستند از طریق فعالیت و پمپاژ این قلب پر تحرک و مرکز اقتصادی جان بخش (بورس) به جریان افتاد و پیکرهٔ مریض و تب دار اقتصاد جوامع را از پاس، به امید و از مرگ به زندگی و تلاش مداوم رهنمون گردد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی